

[Bernhard Baunsgaard]

for dengang kendte justitsministeren ikke svaret.

Må jeg sige med hensyn til det, der blev sagt om fremmedpolitiets nye praksis med hensyn til stryging af appelmulighederne, at ministeren svarer mig – det står i spalte 9795 og er trykt den 20. april – at det forekommer kun »rent undtagelsesvis, at konkrete sager drøftes mellem justitsministeriet og tilsynet, inden afgørelse træffes af tilsynet«. Altså i konkrete sager, rent konkrete sager. Hvor er appelmuligheden så, når man er enig på forhånd? Den er der ikke, og det er jo det, der er galt.

Jeg må sige, at disse svar er særdeles utilfredsstillende, og det beklagelige er, at det vender sig først og fremmest mod politiet. Det er jo politiets optræden efter ordre fra justitsministeren, som befolkningen mærker. Det er utilfredsstillende.

Honoré (KrF):

Det er kun en kort bemærkning til den kommunistiske ordfører, som spurgte, om det så ikke ville være urimeligt, at en advokat for den danske stat i Polen varetog en dansk statsborgers interesser i Polen, når han var anklaget.

Problemet er jo ikke, at en advokat for den ene eller anden stat hjælper en statsborger i et fremmed land. Problemet er, at denne advokat har mulighed for at overvære ting og høre ting, hvilket af sikkerhedsmæssige grunde er uheldigt, fordi de kan viderebringes til den anden stat, eventuelt en fjendtligt indstillet stat, der her er involveret.

Første næstformand (Erlendsson):

Da hr. Bernhard Baunsgaard ikke fik afleveret sit forslag om motiveret dagsorden, skal jeg først nu læse det op. Det er sålydende: (se foran). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Tove Jørgensen (DKP):

Til hr. Honoré. Det, jeg nævnte som eksempel, var: hvad nu, hvis en dansker blev mistænkt for spionage i et fremmed land og den danske ambassade havde en advokat i dette land, som man benyttede sig af, og som man stillede til rådighed og anbefalede vedkommende, ville det så ikke være en betryg-

gelse for den person? Det er det efter min opfattelse. Den situation er fuldkommen analog til den, der foreligger her. Derfor synes jeg ikke, det er rimeligt at rejse tvivl om den ting.

Hvis der virkelig var tale om at meddele og gå videre, så ville man simpelt hen have overtrådt retsplejeloven, og så ville man kunne udelukke forsvareren. Det er simpelt hen at sige på forhånd, at denne forsvarer ikke vil overholde lovgivningen.

Første næstformand (Erlendsson):

Hr. Wilhjelms har ordet for en kort bemærkning.

Wilhjelms (VS):

Nå ja, jeg ville egentlig benytte mig af den mulighed, man har for at få ekstra taletid, når der er fremsat dagsordener, efter at éns taletid er opbrugt, og det er ikke kun korte bemærkninger, men o.k., jeg tror ikke, mit indlæg varer længere end de to minutter.

Jeg har kun to bemærkninger. Den første er, at jeg egentlig finder det absurd med denne snak om hadkampagne og hetzkampagne osv., fordi vi fremdrager en stribe af ting, som vi ikke har opfundet, men som faktisk er foregået, som er omtalt i hele pressen. Det kan være, man ikke kan lide sprogbroen, man ikke kan lide sammenhængen, men det er jo ikke noget, vi har opfundet, at de render rundt som bedemænd, eller at de foretager sig det ene og det andet og det tredje. Hvert eneste konkrete eksempel her er simpelt hen ting, som er foregået, og som regeringen bakker op. Så mener jeg ikke, man med nogen rimelighed kan tale om had- eller hetzkampagne. Vi snakker om de konkrete udviklingstendenser, som har vist sig gennem disse masser af eksempler. Disse udviklingstendenser er i mine øjne skræmmende.

Den anden ting, jeg vil sige, er, at i virkeligheden kan det godt undre mig lidt, at regeringen, når den nu vil fremsætte en afværgedagsorden, lige præcis vælger en med det indhold. Hvert eneste ord af min dagsorden er indeholdt i fru Mette Madsens dagsorden. Jeg har rejst alle de spørgsmål og sager, som er nævnt i denne forholdsvis korte dagsorden, og ministeren har nu haft lejlighed til at besvare det under en forespørgselsdebat, og ministeren accepterer, at tingene er sådan,